

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN DANMARK

NR. 2. APRIL 1983

MEDLEMSBLAD

Torhusets Tan Sheba

Indeholder bl.a.:

Den ægte ridgeback type. Dermoid Sinus hos ridgeback. Årets første udstilling. Ridgebacks for en aften m.m.

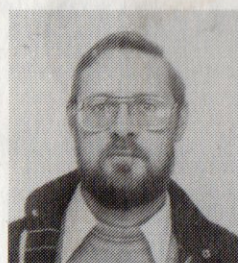
**HUSK TILMELDING TIL UDS STILLINGERNE I ÅRHUS OG
OTTERUP!**

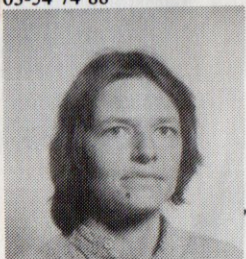
Formand:
Mette Kjærgård
 Hejrevej 36 Stillinge Strand
 4200 Slagelse
 Tlf.tid: mandag 18-22.
 03-54 74 88

Næstformand:
Ole Hempel
 Tykmosevej 35
 4622 Havdrup
 tlf. 02-38 61 43

Kasserer:
Jens Trønning
 Ottegårdsvej 3
 4130 Viby Sj.
 tlf. 02-39 35 15

Sekretær:
Vibeke Olsen
 Mariehøj 411
 2990 Nivå
 tlf. 02-24 31 89
 Udstillingsudvalg og
 tilmeldinger.

Redaktør:
Allan Schrattenholz
 Gadstrupparken 13
 4621 Gadstrup
 tlf. 02-39 01 47

1. suppleant:
Pia Schrattenholz
 Gadstrupparken 13
 4621 Gadstrup
 tlf. 02-39 01 47
 Hvalpehviser

**STOF TIL
 BLADET
 SENEST
 15.7.1983!**

2. suppleant:
Tommy Drostbo
 Mørbærhaven 20-76
 2620 Albertslund
 tlf. 02-45 84 40

Det påhviler læseren, selv at
 undersøge rigtigheden af de
 i annoncer, opgivne oplysninger.

Udstillingsudvalg.

Annoncepriser:

Helside: 150 kr. (3) 450,-
 Halvside: 85 kr. (4) 340,-
 Kvartside: 50 kr.

Postgirokonto:

Rhodesian Ridgeback Klubben
 Gironr.: 7 36 04 44
 Ottegårdsvej 3
 4130 Viby Sj.

Den ægte ridgeback type

Af Janet Murray

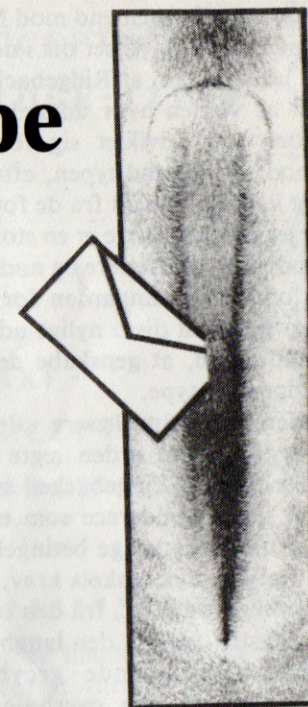
Fornylig, da jeg læste »My Career Goes Bung« af Miles 'Franklin, stødte jeg på dette rammende råd: »Du ved at det ikke er dannet, at bringe mennesker som er mindre intelligente end dig selv, ud af ligevægt, desuden er det farligt. Tænk så meget du vil, men lad sovende hunde være, med mindre du kan gøre noget virkelig godt ved at vække dem«.

Efter at have læst denne udtalelse, tænkte jeg længe og grundigt på spørgsmålet om den ægte Rhodesian Ridgeback type. Jeg regner bestemt ikke mine læsere for mindre intelligente mennesker end jeg selv, men jeg har besluttet at vække den »sovende hund« — eller åbne diskussionen om typer — og håber ved at gøre dette, at gøre noget godt.

For mange år siden viste en meget fremtrædende Ridgeback-opdrætter mig et billede af sin championhund og fortalte at det ikke betød noget, hvad folk sagde om den, det eneste billedet ikke kunne vise, var hans pragtfulde temperament, hans sind og hans trofasthed. På billedet så denne hund godt ud, skønt den fremtrådte med en *spinkelt* bygget skalle. Denne udtalelse

har stadig værdi - et billede viser *ikke* hele hunden - det fanger ofte ikke dette uhåndgribelige »noget« som gør hver enkelt hund til noget særligt for sin ejer. Så når jeg kritiserer nogle af de hunde som jeg fornylig har set *billeder* af i blade, er kritikken ikke vendt mod hundene selv, men mod den måde de fremtræder på billeder.

For adskillige år siden er en velkendt og respekteret autoritet indenfor Ridgebacks, mens han var på udenlandsrejse, refereret for at have udtalt, at han hellere foretrak Rid-

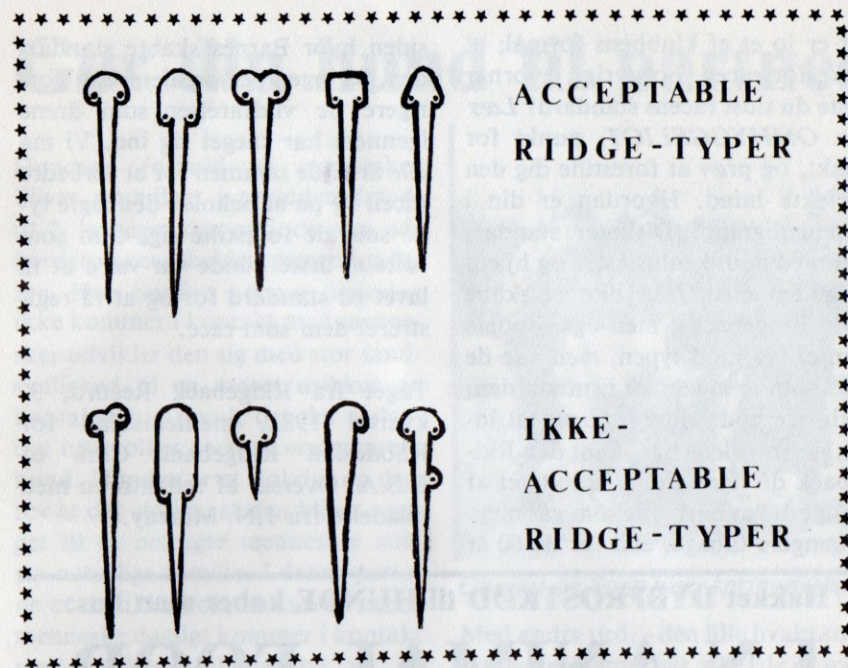

gebacks som hældede mod Greyhound-typen end mod Mastiff-typen. Uheldigvis ser det i de senere år ud som om, at Ridgebacks i den del af verden hvor udtalelsen blev gjort, har udviklet sig for meget imod Greyhound-typen, efter hvad jeg kan dømme ud fra de fotografier jeg har set. Dette er en stor skam, da det vil være lettere og nødvendigt at omskrive standarden for at den kan passe til disse nyligt udviklede hunde, end, at genskabe den ægte Ridgeback-type.

»Men« vil mine læsere uden tvivl spørge, »hvad er den ægte Ridgeback-type?« Ridgebacken som er den sidste hunderace som er udviklet under naturlige betingelser for at opfylde menneskets krav, er stadig meget varieret, fra den overstore Mastiff-type til den langbenende væddeløbs-lignende greyhound-type, og fra den overhøje grand danois-type til den kortbenede tunge tyoe f.eks. som en Staffordshire Bull Terrier i overstørrelse og forsynet med ridge. Disse er alle ekstreme tilfælde, men der kan ses typer som ligner disse tilfælde fra ægte ridgebackavl. Vi må spørge os selv »opfylder de virkelig standarden?« »Er de måske ikke resultatet af deres opdrætters kennelblindhed som nægter, oftest af rent sentimentale grunde, at træde et skridt tilbage og ærligt kritisere deres egne hunde. Man behøves heller ikke at springe i den anden grøft og forbande alle ens hunde, men man må være forfærdeligt varsom med IKKE at blive kennelblind.

Jamen, hvad er da så, vil du, læseren spørge, den ægte Ridgeback-type? For at finde ud af dette, er man nødt til at gå 60 år tilbage i tiden, til det møde som blev holdt i Bulawayo i 1922, og kigge på den standard som blev trukket op af Hr. Frank Barnes som et resultat af dette møde, (En kopi af denne standard er trykt på side 38 i »The Rhodesian Ridgeback 1924-74« af J. N. Murray). Det er blevet fortalt os, at denne standard er baseret på 5 hunde, eller deromkring, som blev bragt til mødet for at man kunne diskutere fremstillingen af en standard til Rhodesian Lion Dog - senere kendt som Rhodesian Ridgeback. Denne standards ordlyd var i stor udstrækning tilpasset den da gældende standard for Dalmantiner. Ihukommende dette, vil jeg foreslå at den ægte Ridgeback-type meget skal ligne den gamle type Dalmantiner, men være en større hund, brunlig i farven og uden pletter. Jeg anvender betegnelsen »den gamle type«, da Dalmantineren efter en forandring i standarden i 60-erne er blevet en lettere væddeløbslignende hundetype.

Tag et fotografi af en af dine Ridgebacks og gør det mørkere så hunden dannet et silhouet. Find så et billede af en Dalmantiner af god kvalitet fra før 1960, og gør dette mørkere så det danner en silhouet. Sammenlign da de to silhuetter. Er de ens?, eller er Ridgebacken ved at miste sin »ægte type«. Husk at vores er jagthunde og skal være muskuløse og meget adrætte i stand at vende hur-

tigt og holde vildtet fra livet og samtidig også være i stand til, under jagten, at bringe en antilope ud af balance, få lagt den ned og holde den nede. Er nutidens Ridgebacks i stand til dette? Kan den holde trit på en hel dags jagt, eller er dens poter forvredne, flade eller bløde af for meget byliv, eller er dens bygning forringet som følge af sentimentale opdrætters forkerte valg af avlsmateriale? (Jock of the Bushveld, den berømte Staffordshire Bull Terrier, var på jagt i stand til at vælte en voksen antilope, ved at hamre ind i den med fuld fart og bringe den ud af balance). Kig godt på dine egne Ridgebacks. Dette gør man bedst når man henter den på kennelen efter at have været på ferie en uge eller to. Hvis du ikke

har set dine hunde et stykke tid er det lettere at vurdere dem. Er de den »ægte« Ridgebacks-type? Hvis det er nødvendigt, så se dig omkring og find nogen af den ældre type Ridgeback - nogle af dem afbildet i Major Hawley's bog »The Rhodesian Ridgeback, the Origin, Standard and History«, og blandt billederne af ældre hunde vist i »The Rhodesian Ridgeback 1924-74«. Avl, om nødvendigt, tilbage til den gamle type Ridgeback og genskab den ægte type Ridgeback.

Nu kunne jeg forstille mig, at nogle mennesker vil sige - »Den type hunde vil aldrig vinde i dag«, eller »nutidens dommere kan ikke lide den type«. Godt, så få din klub til at uddanne dommerne til, hvordan en Ridgeback virkelig skal se ud -

det er jo et af klubbens formål; at virke for racen. Forøvrigt, hvornår læste du sidst racens standard? Læs den *OMHYGGELIGT*, punkt for punkt, og prøv at forestille dig den perfekte hund. Hvordan er din i sammenligning? Diskuter standarden med andre entusiaster og hjælp hinanden med, ikke blot at skabe gode Ridgebacks, men også nogle som er tro mod typen, *med* alle de krav som er indeholdt i standarden, inklusive gode ridges. Husk, at ingen person alene har skabt den Ridgeback du har - det er resultatet af mange års avlsarbejde som går meget længere tilbage, end for de 60 år

siden hvor Barnes skabte standarden. Så ingen person alene kan korrigere de vildfarelser som årene igennem har sneget sig ind. Vi må *alle* arbejde sammen for at forbedre racen og på at beholde den ægte type som de forestilte sig, dem som følte at disse hunde var værd at få lavet en standard for og at få registreret dem som race.

Taget fra Ridgeback Record, 3. kvartal 1982, medlemsblad for Rhodesian Ridgeback Club of R.S.A. Oversat af redaktøren med tilladelse fra J.N. Murray.

Hakket DYBFROSTKØD til HUNDE køber man hos:

J.N.ANIMAL FOOD

v/ Jørgen Hansen

Fabriksvej 11 - 4200 Slagelse

TLF.: 03-52 97 25 - Ma.-to. 9-16, fr. 9-14.

PRIS pr. 1.10.1982 - KONTANT ved levering - ved købt af 50 kg

Hakket KALLUN i ca. 2000 g pakninger pr. kg kr. 5,70

Hakket KALLUN i ca. 600 g pakninger pr. kg. kr. 6,00

Hakket KALLUN afvejet i 1000 g pakninger pr. kg kr. 6,20

Hakket BLODKØD i ca. 2000 g pakninger pr. kg kr. 6,10

Hakket BLODKØD i ca. 600 g pakninger pr. kg kr. 6,40

Hakket BLODKØD afvejet i 1000 g pakninger pr. kg kr. 6,60

BLODKØD = strubekød + mulekød.

De 1000 g afvejede pakninger må videsælges.

Mindstesalg 25 kg, og da ovennævnte pris + 50 øre.

BEMÆRK: Ved optøning intet svind.

Desuden forhandles: **ROYAL CANIN, KALK og FODERRIS.**

Leveres overalt på Sjælland. (Vedr. Lolland-Falster ring om nærm.)

NB: Aut. virksomhed - aut. nr. D 17 - med fast tilknyttet dyrlæge.

Gør din hund til partner

Hundens forhold til mennesker bliver grundlagt i perioden fra 4. til 7. leveuge, den periode som adfærdsforskere kalder prægningsfasen. Hvis hunden i denne perioden ikke kommer i kontakt med mennesker udvikler den sig med stor sandsynlighed til en meget usikker og kontaktfattig hund, det der fejlagtigt ofte tolkes som en »reserveret« hund. Hunden er et flokdyr og derfor er det vigtigt, at den bliver præget til at betragte mennesker som sin naturlige familie. I denne periode er det ikke nok, at kun et enkelt menneske dagligt kommer i kontakt med hvalpene. Hvalpene vil da komme til at betragte sine søskende- og forældrehunde som den mest naturlige familie og til gengæld oparbejde usikkerhed og skyhed mod mennesker, hvilket er uønsket da hvalpene jo senere skal ud blandt mennesker. Tilvænnning eller prægning er ligeså vigtigt, når det gælder omgivelserne. Det vil være godt at udsætte dem for f.eks. trafikstøj, lyde fra dagligdagen såsom støvsuger og emhætte og endelig vil det være godt at vænne dem til forskellige slags mad-, kød, tørfoder etc. Tilvænnning bør foregå fuldstændig roligt uden at forcere noget. Hvalpene skal have tid til at vænne sig til alt det nye og må endelig ikke udsættes for skræmmende oplevelser, da disse kan præge dem for livstid.

Gunnar og Sogo viser springøvelsen

Med andre ord, - den lille hvalp som du henter hjem, har allerede et indtryk af sin omverden. Det skal *du* bygge videre på og det kan gøres skidt eller godt. Lysten til at lære grundlægges i de følgende 4 uger (8-12 leveuge), og oplevelser som hvalpen får i denne tid vil være afgørende for, hvordan samarbejdet mellem *jeg* fremover skal foregå.

Selv om din ridgeback med tiden gerne skulle udvikle sig til en selvsikker og stolt hund, skal du regne med at det er en helt ny og spændende verden den lille hvalp skal ud i. Opdragelse, men IKKE dressur, hører til i hvalpealderen. Disciplin kan man ikke forlange af hvalpen, - det forudsætter nemlig både at den kan noget og at den er tilstrækkelig moden. Opfør dig ikke som en sergent med et nyt hold rekrutter! Leg tingene ind i den, få den til at synes

at det er sjovt, - gør den glad for en bold, da en bold senere hen kan blive et vigtigt middel ved indlæring. Kærlighed og konsekvens bør være grundlaget for sit forhold til hunden, ingen af delene kan undværes og begge dele danner relief til hinanden.

Når du skal lære din ridgeback noget nyt, så fang dens interesse på det rigtige tidspunkt. Hvis din hund er i færd med at snuse til noget spændende er den ikke særligt motiveret til at honorere farmands indlæringsraptus. Vent lidt til den har »rendt af«, og af sig selv kommer og opfordrer til spilopper, - på det tidspunkt er den allermest motiveret!

Den største belønning en hund kan få er, når dens (flok)fører viser den at han er tilfreds. Anvend din stemme som belønning, gør den høj og lys når du roser. Det er underordnet hvad du siger til hunden, ikke hundeejere tror ofte at man er tosset, når der lyder en pludren af babyvolapyk, - bare fordi ens hund kommer første gang der bliver kaldt. Modsat bør du anvende en dyb, mørk stemme når du skal vise din utilfredshed. Husk på, at indtil din hund har lært det du vil have den til, tjener det intet formål at skælde den ud for den mindste fejl. Den vil lære mere, ved at blive rost for det den laver rigtigt. Hvis du har iredt din hund, bør du umiddelbart bagefter lave noget som den med sikkerhed kan, - og så rose den, så det gode forhold hurtigt genoprettes. Din ridgeback vil gøre alt for at gø-

re dig tilfreds og forstår ganske simpelt ikke, at du kan være sur den halve dag fordi den har lavet noget forkert. Hvis du kan se at din hund er ved at gøre noget forkert, så prøv med det samme at aflede dens opmærksomhed. Byd den noget mere spændende, f.eks. kan du opfordre den til at lege ved at kaste en bold, pind e.l. På den måde undgår du at skulle skælde din hund ud. Slut altid en træningsperiode med at lege med sin hund, så vil den bedre huske træningen som noget sjovt.

Med en ridgeback får du ikke en hund som til punkt og prikke altid vil udføre dit mindste vink. Den er for stolt til at være slave, den vil kede sig ved utallige gentagelser og dens selvstændige natur gør det nødvendigt at der opnås gensidig respekt mellem hund og ejer. Det kan du ikke opnå ved at anvende styrke. I naturen respekterer hvalpen de ældre, fordi de har den erfaring der skal til for at overleve. Vis din hund, at du er den ældste i et partnerskab, fordi du har den erfaring der skal til for at lære den noget, og fordi du overlegent kan tackle de situationer, hvor din hund søger støtte og hjælp hos dig. - Så vil den betragte dig som en værdig leder!

Din ridgeback vil elske og beskytte dig og din familie, næsten uanset hvordan du behandler den. Ridgebacken er en individualist, - du har størst mulighed for at lære at forstå den. Gør du det, - vil den også respektere dig!

I næste nummer: Den grundlæggende træning.

Ringtips

Vi er nu igang med udstillingssæsonen. Jeg håber at både nye og gamle udstillingsinteresserede vil møde op i ringene rundt omkring, sæsonen igennem. Både for de gamle og de nye udstillere kan det være rart med lidt tips om, hvordan man gebærder sig i ringen. Hund og ejer skulle gerne være igennem den grundlæggende træning (se R.R.K.s blad nr. 1., 1983), da en vis rutine på dette felt er nødvendig for at kunne overse ring, dommer m.m.

Først og fremmest: Hold afstand til de andre hunde, - undgå ikke mindst klammeri blandt hundene, samt at hundene gøer for meget, det kan genere andre racer som er inde til bedømmelse. Stil dig aldrig imellem hunden og dommeren, da det er hunden der skal bedømmes, uanset hvor smarte shorts du har på. Hvis der er tale om en udendørs ring, skal du passe på ikke at stille hunden med forbenene ned ad bakke eller i et hul, da det giver en dårlig ryglinie - og holdning i det hele taget. Er det indendørs det foregår, så lad hunden løbe på måtten, i stedet for selv at løbe på den. Desværre ser man ofte at ejeren tramper afsted på måtten, mens hunden kæmper for at holde sig oprejst på det glatte gulv. Hunden vil vise sig dårligt og blive ked af det. Dette kan undgås, hvis du tager et par gode sko med rågummisåler på. I øvrigt hævder

udenlandske kilder at cola smurt på poterne skulle fungere næsten ligeså godt som fluepapir, - jeg hører gerne om erfaringer på dette område. - Vær opmærksom på, at dommeren har øjne i nakken. Selv om det er en anden hund der bliver gået efter i sømmene og du står og venter, kan du være sikker på, at dommeren sender skjulte blikke rundt i ringen. Så undgå at hunden ligner en hængesøjle, selvom den ikke bliver bedømt. Hvis den er sur og tvær, gider den sandsynligvis ikke hele tiden at blive stillet i udstillingsposition, så lad den bare lægge sig ned lidt.

I øvrigt kan du godt benytte dig af, at de fleste dommere også er menneskelige. Vær derfor lidt frisk i ringen og vis interesse for din hund, i stedet for at vade afsted med et for mørket ansigt. Hvis du har trænet med din hund på forhånd og husker lidt af alt dette og sørger for at varme din hund grundigt op, umiddelbart før i skal i ringen, - så har du virkelig gode chancer for at hunden viser sig bedst muligt og dermed også mulighed for en fair bedømmelse. Men naturligvis kan hunde også have en dårlig dag, og de kan også være temmelig anspændte, hvis det er første gang de udstilles, så fortrivl ikke, hvis det hele kokser. Det kender de fleste!

Mette Kjærsgård

Referat fra bestyrelsesmøde den 6.2.1983.

1. Brev fra DKK ang. oprettelse af sædbank. Bestyrelsen valgte at svare, at der ikke er interesse for sagen.

2. Brev fra DKK vedrørende fælles registrering og udsendelse af girokort. Bestyrelsen afviser dette, da systemet er for dyrt.

3. Tilbud om køb af bokse fra DKK. Pris kr. 20,- pr. stk. Der er i bestyrelsen ikke stemning for køb af bokse, da det er både økonomisk og praktisk vanskeligt at administrere.

4. Opgaver af praktisk art vedrørende udstillingerne blev fordelt på bestyrelsens medlemmer. Deriblandt indkøb af bånd, præmier, kort, kritikkort samt besættelse af posterne som ringsekretær, ringassistent, udstillingsleder m.fl.

Dommerønsker og muligheder blev diskuteret og vil fremkomme i bladet hurtigst muligt.

Dækøvelse udføres af 4 ridgeback-hanner og 1 ridgeback-tæve.

5. Konkurrencen om Årets hund. Det vil ikke være muligt at gennemføre konkurrencen i år, men der arbejdes på start fra næste år. Samtidig undersøges præmiemuligheder - f.eks. en skulptur af en R.R.

6. Hvalpemateriale: Det blev besluttet at opfordre opdrættere og andre interesserede til at medvirke ved udarbejdelsen af et sådant materiale til brug for hvalpekøbere.

7. Brev til Miss Murray, forfatterinden til den »grønne« bog, om mulighederne for at hun på sin Europarejse kommer til Danmark for at bedømme vores hunde (Ridgeback-dagen).

8. Forsøg på at bringe dommerens vurdering af racen som helhed, i bladet.

Referat ved Mette Kjærsgård

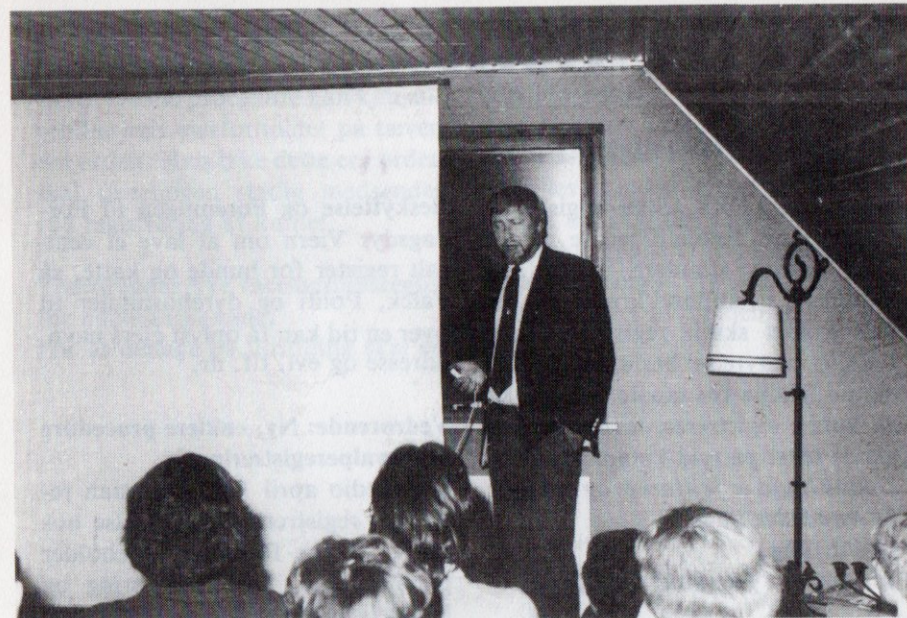
Ridgebacks for en aften

Til trods for, at den planlagte diasften om ridgebacks, med Nalle Carlsson fra Sverige, nær var blevet aflyst p.g.a. en forventet generalstrejke i Sverige, lykkedes det dog at gennemføre diasaftenen, da generalstrejken blev afblæst dagen før. Lørdag den 19.3. blev en spændende og farverig oplevelse for de mere end 30 mennesker som mødte op hos familien i Havdrup, som velvilligt lagde hus til.

Nalle indledte med at fortælle, at han repræsenterede »PR« Nordic Show Ring, som er en neutral, uafhængig nordisk interesseorganisation (incl. Danmark), som arbejder på at udveksle viden og erfaring om racen over grænserne, - men som *ikke* er en konkurrent til nogen af den eksisterende specialklubber. Resten af Nalles foredrag kom også til at bære præg af den positive holdning som blev lagt fra starten. Helheldstræk ved racen blev trukket op; det er en race som

skal kunne bevæge sig, - og kunne lide det. Den skal kunne præstere fart, styrke og udholdenhed. Den skal være interesseret i jagt (byttefangst) og den skal have den fornødne styrke til at fastholde det. Modet skal også være i orden, den må ikke vige tilbage for noget, - den skal udtrykke stolthed og styrke. Fra tekst og skønne billeder af ridgebacks i naturen, blev vi brat ført ind i et historisk stemningsbillede; kraftfuld musik ledsagede Boer- og stammekrige, tidlige malerier af indfødte og deres hunde blandet med smukke talende billeder af Afrikas storslåede natur. Disse 10-12 minutter blandt giraffer, elefanter og dansende indfødte på den støvede savanne gav os en stemning, så vi næsten følte os hensat til det vilde barske Afrika, - og dermed til Ridgebackens tidligere så hårde udvælgelseskriterier.

I den nærmere gennemgang af hunden, så vi eksempler på manglende

Nalle og de interesserede tilhørere.

stop, for stejlt vinklede hunde og det modsatte, vi så hunde som manglede masse og styrke, samt hunde som havde for platte poter. Den »næsten« perfekte ridge blev præsenteret, en smuk lang ridge med to kroner direkte overfor hunden og med en fuldstændig symmetrisk halvcirkel. Nalle pointerede vigtigheden af, ikke altid at fokusere på det dårlige ved en hund, men i stedet for prøve at finde alle de gode sider. Noget som vi desværre nok kan lære noget af. Nalle ønskede ikke at tale om typer, men ville hellere tale om raceide, hvad er egentlig racens eksistensberettigelse og funktion? Al mens 3 ridgebacks gik omkring blandt tilhørerne, fortalte Nalle om et forsøg som var lavet i

Sydafrika, hvor man satte en ridgebacktæve på et løvespor. Hunden fulgte sporet og kunne endda »stå« løven, d.v.s. få den opholdt på samme sted.

Aftenen sluttede med spørgsmål fra tilhørerne. Ikke mindst Birthe Møller Hansen fra DKK's bestyrelse og i gang med at uddanne sig til dommer i bl.a. R.R. var vi meget glade for, at hun viste sin store interesse for racen ved at benytte muligheden for at lære noget mere. Tak til alle de ridgeback-ejere og interesserede, heriblandt en hel del nye, som mødte op. Til sidst en speciel tak til Nalle som tog hele sin diasserie (og udstyr) til Danmark for at vise os den, - det var en lærerig og smuk oplevelse!

Nyt fra DKK

Vedrørende: Registrering af fejlfarvede hvalpe.

Hidtil har DKK ikke registreret hvalpe med diskvalificerede farver efter racens standard. Da dette imidlertid stred imod kravet om, at hele kuldet skulle registreres, har DKK's bestyrelse besluttet, at sådanne hvalpe fra medio april 1983 vil kunne registreres, men med følgende tekst påtrykt i stambogen:

Denne hund er fejlfarvet og må ikke

1) Anvendes i avl,

2) Udstilles,

3) Gøres til genstand for handel.

Vedrørende: DKK's tatoverede hunde i centralt EDB-register.

DKK har tiltrådt en ordning sammen med Foreningen til Dyrenes

Beskyttelse og Foreningen til Forsøgsdyr Værn om at lave et centralt register for hunde og katte, så Falck, Politi og dyrehospitaler til hver en tid kan få oplyst ejers navn, adresse og evt. tlf. nr.

Vedrørende: Ny, enklere procedure ved hvalperegistrering.

Fra medio april 1983 kan man rekvirere registreringsanmeldelse hos DKK. Denne formular indeholder parringsbevis, fødselsklæring og kvalpeliste. På denne formular skal hanhundeejeren afgive sin underskrift ved parringen, - resten udfyldes når kuldet skal registreres. Når registreringen har fundet sted, sen-

des hvalpebøger samt en kopi af registreringsanmeldelsen til opdrætteren. Denne procedure kan kun anvendes hvis ejerforholdet på tæven er i orden. Hvis ikke dette er i orden skal tævebogen stadig medsendes ved registrering af kuldet.

Vedrørende: Nye vaccinationsregler for udstillingshunde.

For at deltage på udstilling skal en

hund være vaccineret mod hundesyge. Undtaget er dog hvalpe, der på udstillingsdagen er under 3 måneder. Hunden skal være vaccineret senest 14 dage for udstillingsdagen. Udstilles hunden efter, at den er fyldt 2 år, skal der foreligge dokumentation (påført) stambogen eller vedlagt denne) for vaccination, foretaget efter at hunden er 1 ½ år.

Fælles frokostbord i Allesø.

DK.CH. Troldeborgs Lambo, født d. 20.1.80 efter **DK.CH. Toto** og **DK.CH. Troldeborgs Dika**. **HD-FRI. 4 x BIR 1, 1 x Bir 3, 2 x CACIB.**
Står til rådighed for egnede tæver.

Henvendelse: **Birgit Hempel**, Tykmosevej 35,
4622 Havdrup St., TLF.: 02-38 61 43.

Kan beses efter aftale.

KENNEL TROLLEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe haves
lejlighedsvis

DK CH Vanolreim Z'Donna.
»Donna er mor til 3 danske champions.

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7
SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV
TLF.: 03—60 91 61

Årets første udstilling

Søndag den 13. marts løb R.R.K.s første udstilling af stablen i Allesøhallen på Fyn. Udstillingen var resultatet af et samarbejde mellem ikke mindre end 8 specialklubber, med Fællesklubben som hovedkraft og dermed også den som vi takker for muligheden for at være med. Forud for udstillingen var der lagt et stort arbejde i at skaffe dommer og de nødvendige præmier og bånd, så det var spændende at se om udstillingen kom til at gå planmæssigt. Dagene forud havde været solskinsrige; håbet var selvfølgelig at forårssolen ville skinne lidt den dag, - og det gjorde den. Selvom vi havde en sen mødetid, måtte de som skulle hjælpe ved udstillingens start, afsted hjemmefra allerede ved 4-tiden. Alle 9 tilmeldte hunde mødte op i løbet af formiddagen og hunde og ejere fandt hurtigt sammen omkring ringen som desværre var flyttet indendørs. Højt humør, god stemning og hundesnak fik hurtigt tiden til at gå. Hundene fik lov til at hilse på hinanden og kunne derefter bruge tiden til at vænne sig til alle de nye lyde, dufte og synsindtryk. Ved 12-tiden slog vi os ned omkring et dobbeltbord og tilbragte et par hyggelige timer med at komme igennem de medbragte madkurves overdådigheder. Adskillige lækkerier smuttede, tiltrods for konsekvens og principfasthed, ned mellem savlende hundekæber.

Efter frokost begyndte den første nervøsitet at melde sig, katalognumre blev kontrolleret, alle flyttede nærmere ringen og hundene fik en sidste luftetur og en ekstra omgang med børsten.

Selve ringen var stor; afgjort en fordel for vores store hunde som kræver plads for at kunne vise deres bevægelser. Ringassistent og ringsekretærjobbet blev meget dygtigt varetaget af spidshundefolk, som havde tilbudt at hjælpe os. Dommeren som vi også delte med Spidshundeklubben var Tore Edmund, som har dømt Rhodesian Ridgeback igennem 20 år. Han viste en meget stor grundighed og interesse for racen i sine bedømmelser. Urolige hund fik chancen for at falde til ro og han

*Dommeren efterser biddet hos
Loustigens Fair Gaxe.*

hjalp selv udstillerne til at fremvise deres hunde bedst muligt. Vinkler og bevægelser blev omhyggeligt vurderet, kranie-, snude- og ridge-længden blev målt og biddet blev set grundigt efter. Alt taget i betragtning, en meget omhyggeligt dommer som var fantastisk rar ved hundene. Da bedømmelserne var færdige bad jeg Tore Edmund om nogle generelle betragtninger over de udstillede ridgebacks. Han mente at der var en påfaldende stor variation både m.h.t. krops- og hovedtype. Der var en del hunde med faldende kryds, et problem som også det øvrige Norden kæmper med, og som gør at hundene virker overbyggede. Han mener at racen skal opfylde kravet om gode bevægelser, derfor skal vinklerne være i orden og hundene må ikke være for tunge. Kæberne skal være lange og kraftige, da det giver nogle bedre proportioner i hovedet. Tore Edmund påtalte vigtigheden af en lang ridge, længden er vigtigere end en lille skævhed i kronerne. Han mente også at temperamentet hos de fremmødte hunde var temmelig variabelt med et noget svagt temperament hos nogle.

Efter at bedømmelserne og alle gratulationerne var overstået, gik diskussionen livligt men uden at der sås nogen sure miner. Ingen af deltagende ridgebacks fik nogen placering i de afsluttende konkurrencer med andre racer. Dagen sluttede sent, - vi var alle trætte af al den gøen og larm. Hundene? - da vi kom ud til bilen lå de begge og snorkede

Tore Edmund og Vibeke med Nadra.

højlydt på bagsædet. Vagthund eller hvad?

Udstillingsresultater:

Hvalpeklasse, tæver:

Troldeborgs Sana, Ejer: Lis Seibæk, Særdeles lovende, lv.

Unghundeklasse, tæver:

Idi, ejer: Hanne Lind Lange, 2 pr.
Torhusets Tawny Duke, ejer: Henning Skovlund, 2 pr.

Åben klasse, hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: Birthe & Jens Trønning, 1 pr. 2v.ck.BIR 3.
Artus Lionsclaw, ejer: Allan

Schrattenholz, 1pr.lv.ck.cert.BIR 2.

Torhusets Tawny Squire, ejer: Lis Jessen, 2 pr.

Champion klasse, tæver:

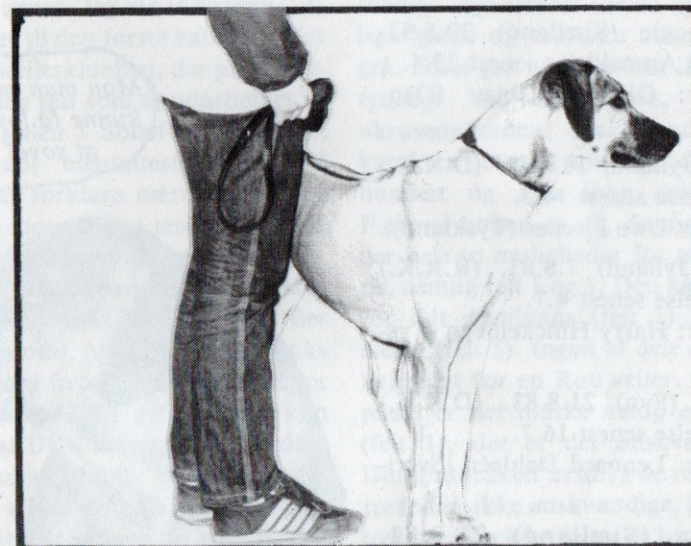
Nadra, ejer: Vibeke Olsen, 1 pr.lv.ck.BIR 1

Åben klasse, tæver:

Troldeborgs Nanza, ejer: Ole René Hempel, 1pr.lv.ck.cert.BIR 4.

Torhusets Tan Sheba, ejer: Malene Braad, 2pr.

Malene og Torhusets Sheba afventer spændt bedømmelserne.

Hvis du har mistanke om at din hund er syg, kontroller altid temperaturen, da det er det første dyrlægen vil spørge om. Normaltemperatur er ca. 38-38,5 g.

Sørg for virkelig god udluftning, hvis du efterlader din hund i en sommervarm bil.

Hold din hunds negle korte, så den ikke får en flad pote. Hvis den ikke kan slide dem ned selv, så få din dyrlæge til at instruere dig om, hvordan man klipper dem.

UDSTILLINGER I 1983!

Herlufmagle (Sjælland) 29.5.83.
(R.R.K.) Anmeldelse senest 25.4.
Dommer: Ole Staunskjær (Danmark).

Århus (Jylland) 18.6.83. (D.K.K.)
Anmeldelse senest 14.5.
Dommer: Uwe Fischer (Tyskland).

Århus (Jylland) 7.8.83. (R.R.K.)
Anmeldelse senest 4.7.
Dommer: Harry Hinckeldeyn (Tyskland).

Otterup (Fyn) 21.8.83. (D.K.K.)
Anmeldelse senest 16.7.
Dommer: Lennard Dahleén (Sverige).

Brøndby (Sjælland) 25.9.83.
(D.K.K.) Anmeldelse senest 20.8.
Dommer: Diana Anderson (Norge).

Karlsunde (Sjælland) 23.10.83.
(R.R.K.) Anmeldelse senest 19.9.
Dommer: Karl Lohmann (Tyskland).

Herning (Jylland) 5.11.83.
(D.K.K.) Anmeldelse senest 1.10.
Dommer: Carl-Johan Adlercreutz (Sverige).

Ret til dommerændringer forbeholdes!

Lidt om mentaltest/karaktertest

Mentaltest er for mange et ømtåleligt emne, især for opdrættere vil man opdage. Nogle er for, nogle er imod og andre ved ikke rigtig, hvad de skal synes. Jeg må indrømme, at jeg hører til den første kategori. Det er Rottweilerklubben, der på grundlag af den test som er udarbejdet af hundeskolen i Sollefteå i Sverige, har skabt mentaltesten. Jeg vil prøve at forklare nærmere om de enkelte momenter i testen. Jeg har også valgt at vise hele testskemaet. (Rottweilerklubbens! De momenter der ikke er med i DKK's test, er der parentes om). Man vil måske straks spørge om hvorfor disse momenter ikke er med. Til det kan jeg kun svare, at DKK ikke har fundet dem nødvendige, da det primært drejer sig om selskabshunde. Det ville også tage dobbelt så lang tid eller måske længere, hvis alle momenter skulle med. Det har DKK sandsynligvis ikke kapacitet til. Men mon ikke mange ville være meget interesserede i deres hunds forsvarslyst? Koncentrationsevnen er faktisk også særdeles vigtig for en »træningshund«.

Hvis hunden er for let at distrahere, er den så sværere at træne, da den nemt lader sig forstyrre af småting. Jeg har hørt, at det er muligt at koncentrationsevnen kommer med

på DKK's skema, da nogle af testdommerne har udtrykt ønske om det, lad os håbe at den kommer på. Jeg har udstyret skemaet med forskellige tegn istedet for de oprindelige lysere og mørkere nuancer af grå. Disse grå nuancer kan ikke ses tydeligt ved trykningen, derfor »krusedullerne«! Har hunden en karakter i et rent sort felt, dumper hunden og kan ikke avlskåres. F.eks. i anlæg nr. 7, dominans, er der hele to muligheder for at dumpe, nemlig felt 1 og 5. Den kan have for lidt dominans (felt 1) og for meget (felt 5). Ingen af dele er ønskværdigt for en Rottweiler. For en pudel er det måske netop en etter (felt 1), der er det ønskværdige. Dumpekarakter er altså de rent sorte tre felter; ikke ønskværdige. De med trekant mærkede felter er bedre end sorte, men stadig ikke gode. De felter som er mærket med bolle er bedre end de med trekant mærkede, men ikke idealet som er mærket med kryds. Jeg gør igen opmærksom på, at idealet her gælder for Rottweilere. Idealet for R.R. ser måske anderledes ud. Det skal dog påpeges at nervesystemet, anlæg 10 og 12, selvfølgelig er ens for alle racer. Hvadenten man har Rottweiler, Dværgpudde eller som jeg selv Grosser Schweizer Sennen - må og

skal hunden have et godt nervesystem. Det er det, der styrer hele hundens opførsel (hermed menes reaktioner i forskellige situationer). Selvfølgelig er det langt mere »ufarligt«, at have en Yorkshireterrier, der er angstbider, end en R.R. Nu til selve anlæggene.

Anlæg 1 - Kontaktvillighed.

På testbanen findes altid en del mennesker. De er »flokken«. 'døren bliver bedt om at gå hen til flokken med hunden i løs line (ikke under kommando) og uden kvælerhalsbånd (kvælet er sat ud af system under hele testforløbet, så man undgår at påføre hunden unødigt ubehag, hvis den skulle rykke i linen). Man betragter hundens evne og måde til at tage kontakt med fremmede på. Tager den selv kontakt, er den ligeglad, undgår den folk eller er den måske direkte aggressiv? Her gives så karakter efter hundens reaktion. Felt 1: Afviser aggressivt kontakt fra venligt menneske. 2: Unddrager sig kontakt fra venligt menneske. 3: Accepterer kontakt fra venligt menneske. 4: Tager kontakt med passivt menneske når anledning findes, f.eks. når fører tager kontakt. 5: Påtrængende kontaktvillig uden anledning. Disse få linjer er kun enkelte nøgleord og kun vejledende. En hund kan reagere på 1000 forskellige måder og der kunne skrives en hel bog om, hvilke reaktioner der hører under et enkelt felt i et enkelt anlæg. Man kan naturligvis ikke nedskrive alt dette på bagsiden af testske-

maet, som ejeren til slut får udleveret.

Hvad angår anlæget kontaktvillighed, er dette stærkt miljøafhængigt. En hvalp der i sin prægningsfase 4-8 uger gammel, kun har set enkelte fremmede mennesker og heller ikke har været særlig meget i opdrætterens hænder, vil altid optræde mere eller mindre reserveret, alt afhængig af hundens nervekonstitution. En dårligt præget hund med et godt nervesystem vil bare være reserveret. En dårligt præget hund med et dårligt nervesystem kan være direkte aggressiv uden anden anledning end et venligt menneskes »goddav vovse«. Sådan en hund er farlig for sine omgivelser i et bysamfund. Derfor er det så vigtigt, at hvalpen får set så mange fremmede som overhovedet muligt fra 4-8 ugers alderen. Den hund med et dårligt nervesystem har bedre chancer i omgangen med mennesker, hvis den er godt præget.

Anlæg 2 - Legelyst.

Føreren går hen til testlederen, der hilser på fører og hund, snakker lidt om hunden o.s.v. Dette bl.a. for at dæmpe nerverne (førerens). Han går en lille tur med hunden, beder føreren begynde lidt trækkeleg med hunden, og prøver evt. selv at overtage trækkelegen. Man spiller også lidt bold med hunden. Legelyst er også meget miljøpræget. En hund, der aldrig har været engageret i leg med et menneske, har svært ved at lege. Felt 1: Uvillig til at lege. Felt 2: Svær at få til at lege. Felt 3: Træg i

Anlæg	Beskrivelse	Graduering				
		1	2	3	4	5
Kontaktvillighed ¹	Evnen til at tage kontakt med mennesker (også hunde)		Δ	0	X	0
Legelyst ²	Evnen til at engagere sig og samarbejde i leg	Δ	Δ	0	X	0
(Nysgerrighed) ³	Lysten til at undersøge og være opmærksom på sine omgivelser	Δ	Δ	0	X	Δ
Jagtlyst ⁴	Lysten til at jage og fange et flygtende bytte		Δ	0	X	Δ
Flokkfornemmelse ⁵	Lysten til at genfinde et forsvundet flokmedlem		Δ	0	X	Δ
(Social kamplyst) ⁶	Evnen til at svare på og udfordre med kampadfærd		Δ	X	X	Δ
Dominans ⁷	Lysten til at bestemme over artsfæller (mennesker/hunde)		Δ	X	0	
(Forsvarslust) ⁸	Lysten til at forsvare, og evnen til at standse en indtrængende		Δ	0	X	0
(Skudfasthed) ⁹	Evnen til at kunne fungere under skydning, samt oplevelsen heraf				X	X
Koblingsevne ¹⁰	Evnen til rigtig handling i forhold til oplevelsen			Δ	0	X
(Koncentrationsevne) ¹¹	Evnen til at fastholde interessen og gennemføre en handling		Δ	Δ	0	X
Afreaktions-evne ¹²	Evnen til at koble af for at kunne begynde på løsningen af ny situationer		Δ	X	0	

starten. Aktiv. 4: Let at få til at lege. Aktiv. 5: Svær at få til at afbryde.

Anlæg 3 - Nysgerrighed.

Føreren står med sin hund i line. En raslelyd eller let skramlen lyder og føreren slipper sin hund uden kommando. Hunden iagttages mens lyden gentages. Man tager kontakt med figuranten. Felt 1: Ingen interesse for lyde. 2: Viser interesse uden aktivt at søge. 3: Viser interesse, begynder at undersøge. Lav intensitet. 4: Reagerer hurtigt. Undersøger målbevidst. 5: Interessen brydes for nye impulser.

Anlæg 4 - Jagtlyst.

Rk har to prøver. Den såkaldte »store« jagt og den lille, som DKK anvender. Den store. Føreren står med hunden løs, men har fat i hundens halsbånd. Pludselig viser der sig en figurant, der på hug og med et tæppe eller et regnslag over sig (ukendeligt som menneske for hunden), løber rykvis og i sik-sak fremefter. På et tegn slippes hunden uden kommando (da det jo er hundens medfødte og dermed nedarvede anlæg, der testes. Ikke detillærte; »fang missen, tag manden, pas på etc.) I meget få tilfælde tillades en fri kommando, hvis hunden er meget skolet, hvilket kan ses på hunden.) Der afsluttes med kontakt med figuranten og hunden »nulstilles«. D.v.s. man påbegynder ikke noget nyt moment før hunden er helt afreageret. Lille jagt er som den store, blot er der her en pose eller

klud, der hurtigt trækkes i siksak via nogle trisser, uden at hunden kan se personen der trækker »haren«. Man ser nogle gange, at hunden gennemfører den lille jagt fint, men er længere om at tage kontakt med den »store« hare. Man siger, at hunden har bytterespekt. Hunde med megen bytterespekt kan have problemer med stop af figurant. Den har respekt for »byttet« = figurant. I stop af ærmebeklædt fik. er det jo bl.a. jagtsystemet man udnytter. Felt 1: Ikke til stede (Jagtlysten). 2: Begynder, men fuldfører ikke! 3: Starter usikkert. Fuldfører. 4: Starter og gennemfører målbevidst. Bytteinteresse. 5: Starter rigeligt hurtigt med meget høj fart.

Anlæg 5 - Flokforfølgelse.

RH har også her to prøver. Stor og lille. DKK bruger her den lille. Den store: Testlederen holder hunden i halsbåndet, mens fører, løbende og kaldende på en gang, forsvinder til et nærmere aftalt sted et godt stykke væk. Efter nogle minutter slippes hunden og iagttages. Den lille: Her forsvinder fører ind imellem nogle stygt udseende papfigurer, hele og halve og med store stirrende øjne. Der er endda en enkelt figur som kan rejses foran hunden. Altid i RK, nogle gange i DKK, alt efter hundens evne til at komme igennem første gang. (Det er utroligt, hvilken virkning en papfigur med påmalede øjne kan have på en hund. Man nægter at tro, hunden reagerer på dem, før man har set det. Jeg har set ganske få hunde løbe igennem

uden tilsyneladende at reagere. Det har været femmere. Altså hunde der blokerer for alt andet end at følge sin fører. Det er ikke helt rationelt. En koblingsfejl. Felt 1: Ingen lyst til at søge efter et flokmedlem. 2: Viser interesse: Kan ikke fuldføre at søge målbevidst. 3: Lyst til at søge, fuldfører usikkert. 4: Lyst til at søge. Fuldfører målbevidst. 5: Blokeres af lysten til at løbe direkte efter.

Anlæg 6 - Social kamplyst.

I 'Rk kaldet »perletand«. En fig. dukker op efter at have påkaldt sig opmærksomheden ved at slå to pinde sammen eller lign. Han er iklædt regnslag, store mørke solbriller og hovedbeklædning. Han bevæger sig rykvis frem mod hunden (som er i line) samtidig med springet frem, viser han tænder (= truer), han holder så en lille pause, hvor han drejer hovedet væk fra hunden. Hunden fremviser ofte den samme adfærd (hvis den har kamplyst), den gør lidt og vender så øret mod fig. Fig. er lav og gør sig så trekantet som muligt ved at dreje albuerne ud til siden. På et tegn stopper fig. sin kamplystne adfærd, rejser sig helt og vender siden til og står helt stille. Hunden slippes. Når hunden nærmer sig fig. taler han venligt til den. Hunden nulstilles. Det er ofte nødvendigt, at fig. tager briller og forklædning af før hunden helt afreagerer. Felt 1: Besvarer ikke kampattituder eller flygter. 2: Besvarer svagt kampattituer. 3: Besvarer kampattituder, udfordrer selv til kamp. 4: Har let ved at besvare

kampattituder, udfordrer selv hurtigt til kamp. 5: Svarer meget let på kampattituder, Udfordrer gerne. Hindres af den store kamplyst i at finde rationelle løsninger.

Anlæg 7 - Dominans.

En slæde, hvorpå en halv papfigur med stirrende øjne og frakkeklædt, trækkes stereotyp mod hunden, d.v.s. i et ensartet langsomt træk. Hunden er i line. Felt 1: Underdanig mod objektet, når det nærmer sig og/eller gentagne flugttendenser. 2: Forsøger at standse objektet med lav aggressivitet. Tendenser til flugt. Går i bue bagom for at undersøge. Viser underdanighed ved kontakten. 3: Vil standse objektet med rimelig aggression. Går frem og undersøger lige forfra. Viser ingen underdanighed ved kontakten. 4: Vil standse obj. med stor agg. Udfordrer, går lige frem. Kan demonstrere før og efter kontakten. (Letten ben, skrabben bagud med brum og knur). 5: Blokeres af lyst til at dominere. På et tidspunkt standses slæden selvfølgelig og hunden slippes. Nogle gange må fører om bag papfiguren og holde den for øjnene, før hunden vil tage kontakt.

Anlæg 8 - Forsvarslyst.

t om at tage hunden i snor og gå i retning af testlederen. Igen løses et skud eller to. Der er altid mindst 25 meter fra hunden til skytten. Felt 1: Flygter ved skydning. 2: Stigende flugttendenser efter hvert skud. 3: Flugttendenser og bestående uro efter hvert skud. Kan ikke

genoptage tidligere aktivitetsniveau. 4: På de første skud reaktion, som forsvinder. Afbryder leg, men genoptager villigt. 5: Helt uberørt, eller en hurtig kontrol, derefter helt upåvirket.

Nu kommer vi til nervesystemet. Man kan ikke sige, at koblingen ses ved et enkelt moment. Hunden viser gennem hele testen, fra start til slut, sin koblingsevnen, koncentrationsevne og afreaktionsevne. Det er f.eks. heller ikke KUN på slæden, hunden viser dominans, eller på perletand, social kampløst. Kamplyst ses også ved sækkeleg, ligesom dominans kan komme til udtryk overfor flokken, eller måske den store jagt, o.s.v. Hundens effektivitet i forskellige momenter afhænger af delegenskabene, anlæg 1-8, mens brugen af den stryres af nervesystemet, anlæg 10-12. Det er meget uheldigt, hvis en hund har stor kamp- og forsvarsløst, hvis den ikke kan styre dem rigtigt. Man kan groft sige, at jo mere dominans, forsvars- og kampløst en hund har, jo større krav til hundens nervesystem. En hund, der fejlbruger sin store forsvars- eller kampløst er jo direkte livsfarlig. Nervesystemet er forøvrigt også det sværeste at graduere.

Anlæg 10 - Koblingsevne.

Felt 1: Gentagne flugtforsøg. Overlagshandlinger (gentagne forkerte handlinger i forhold til oplevelsen), meget impulsiv styrkeanvendelse (pendlen mellem angreb og flugt). 2: Flugttendenser. Omorienterende

adfærd (kompensations- og surrogathandlinger, f.eks. slæden er så væmmelig at hunden »interessere« betragter en græstot, klør sig i øret eller anden irrelevant handling). Skifter mellem forskellige løsnings- og impulsiv styrkeanvendelse. 3: Rigtige handlinger, men gentagne indslag af ritualiserede løsninger. Usikker styrkeanvendelse. 4: Rigtige handlinger. Nogen usikkerhed og med indslag af ritualiserede løsninger. Lidt usikker i styrkeanvendelsen. 5: Korrekte handlinger. Behersket styrkeanvendelse (velstyret).

Anlæg 11 - Koncentrationsevne.

Felt 1: Kan ikke koncentrere sig om at løse en opgave under aktivitet. 2: Vanskeligheder ved at koncentrere sig under aktivt arbejde. Let at forstyrre. 3: Kan koncentrere sig under aktivitet. Vanskeligheder ved at optræde roligt ved passivitet. Forstyrres af omgivelserne. 4: Koncentrerer sig og løser i hovedsagen situationerne. Ydre forstyrrelser sænker aktiviteten. 5: Optræder målbevidst og koncentreret - på trods af ydre forstyrrelser.

Anlæg 12 - Afreaktionsevne.

Felt 1: Opbevarer ubehagelige erindringsbilleder, hvilket forhindrer reaktioner eller udløser flugt. 2: Afreagerer langsomt. Aktiviteten synker efter hver ny situation - ellergentagne flugtforsøg udløses. (Gispen, savlen, rejser børser, jamren og lign.). 3: Vanskeligheder ved at afreagere i visse situationer. Bliver stresset eller aktiviteten synker. 4:

Afreagerer opmærksomt og positivt. Bliver mere vagtsom uden at stresses. Kobler af mellem situationerne. 5: Afreagerer for hurtigt.

I RK gives der til sidst en bemærkning om hundens aktivitetsniveau. D.v.s. hvor megen påvirkning før reaktion udløses. Meget lav aktivitet giver billede af en sløv hund. Sådan én kan være svært at træne med. Den »gider« ikke. Der skal utrolig megen påvirkning til for at udløse reaktion. Hunden er lad. Man siger, den har høje tærskelværdier. Tilsvarende vil en hund, der øjeblikkelig reagerer på påvirkningen, have lave tærskelværdier. Tærskelværdier kan være forskellige inden for deleegenskaberne.

På DKK's testskema har man ingen markering af, hvad der er ønskeligt for en hund. Som før nævnt, er det også forskelligt for hver enkelt race. Blot vil jeg igen undersøge, at den ønskværdige graduering i nervesystemet er den samme for alle.

Dette var lidt (eller meget) om mentaltest. Jeg håber, det ikke længere virker mystisk for nogle! - For det er det bestemt ikke. Tværtimod. Man tester blot hundens medfødte egenskaber. Altså en god avlsvejleder. Forhåbentlig er jeres interesse blevet vakt, og i stiller måske hunde op, efter først at have overværet en test, hvor i endelige ikke skal holde jeg tilbage, hvad angår spørgsmål til testdommerne efter hver hund.

OG HUSK! Hunden er den samme som da i kom med den!

Den tager overhovedet ingen hverken fysisk eller psykisk skade af en karaktertest. Det, man måske hører om hunde med varige skader efter en test, er: ganske simpelt lodret løgn. Det tjener kun til at ødelægge testideen. Inden i tager stilling til testen, så kom og se. Endnu bedre er det, hvis i har nogle kyndige med til at forklare. Men jeg indrømmer, at rigtig kyndige er svære at finde. Så hellere ingen information, fremfor forkert information.

Har i spørgsmål angående test, er i velkommen til at spørge mig på tlf. 02-24 81 34.

PS: Hundene testes bedst, når de er mellem 2 og 3 år gamle.

Med venlig hilsen,
Connie Zimmermann

Hvis Janet Murrays planlagte Euro-parejse bliver aktuel, vil hun meget gerne komme til Danmark for at se vores hunde, samt diskutere ridge-backs.

Hvis du under træning er ved at miste tålmodigheden med din hund, så vent til anfaldet er gået over - den forstår alligevel ikke årsagen til din vrede.

Din hund bli'r vild med Trimm

Trimm både lugter og smager så godt, at selv hunde, der aldrig har villet røre tørmad, æder op med synlig begejstring.

Trimm er lækkert oksekød og kylling bagt sammen med hvide og majs til sund fuldkost middagsmad.

De sprøde bidder er klar til brug, og behøver ikke at blive blandet med anden føde

eller blødt op med lunkent vand, mælk eller sovs. Trimm indeholder alle de proteiner, vitaminer og mineraler, som er nødvendige for fuldt ud at dække hundens ernæringsbehov. Se varedeklaration på pakken.

Der er også god fodringsøkonomi i Trimm, som fås i både 1, 3 og 10 kg. For yderligere oplysninger ring eller skriv til os.

Selv hunde der ikke kan lide tørmad kan lide Ny Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring?
MasterFoods as, Fabriksparken 10, 2600 Glostrup, Tlf. (02) 63 22 11.

Referat fra bestyrelsesmøde den 6.3.1983

1. Vibeke præsenterede præmier til brug ved klubbens udstillinger. Der er nu indkøbt 20 1. pr., 10 ærespr., 6 rosetter samt bånd. Yderligere er der anskaffet kritik- og certkort.

2. Vibeke orienterer om dommermuligheder til vores udstillinger i 1983. (angående dommere, se under udstillingskalender. Red.).

3. Jens oplyste af klubben dags dato har 72 stemmeberettigede medlemmer, fordelt på 24 enkelt- medlemmer og 24 familie-medlemmer.

4. Allan fremviste de 3 indsendte forslag til klubbens bomærke. Forslagene sendes videre til reklamekonsulenten, der træffer den endeli-

ge afgørelse.

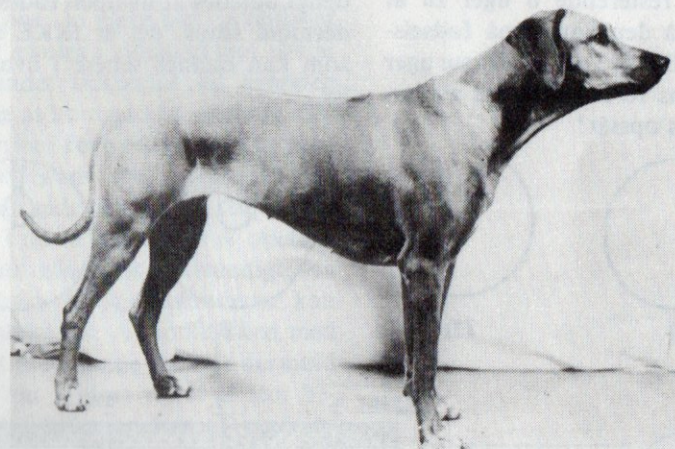
5. Mette oplæste brev fra DKK af 3/3.83, angående medlemsfortegnelse. Vibeke sender medlemsfortegnelse snarest.

I samme brev anmoder DKK om navn på repræsentanten fra klubben til DKK's repræsentantskabsmøde den 12. maj. Valgt er Mette, suppl. Allan. Vibeke svarer.

6. Mette har fra DKK fået tilsendt hd.resultater, som kan bruges, anonymt, til f.eks. statistik.

7. Allan har sendt brev til Miss Murray den 23.2.83.

Referat ved Pia Schrattenholz

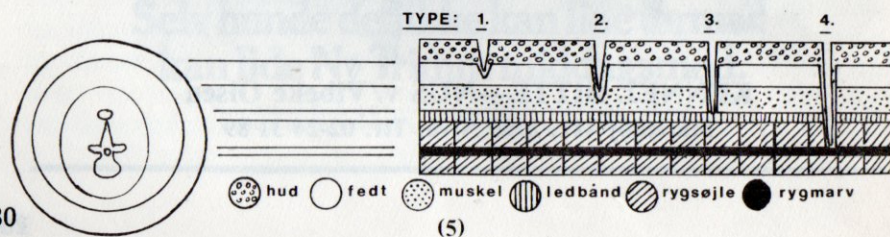
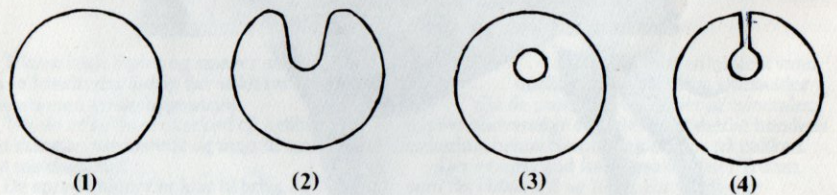

KENNEL BITTE—NUS v/Vibeke Olsen
Mariehøj 411, 2990 Nivå, Tlf. 02-24 31 89

Dermoid Sinus hos Rhodesian Ridgeback

For at få stambogsført ridgeback-hvalpe i Danmark kræves der, at hvalpene er undersøgt af en dyrlæge og fundet fri for den arvelige sygdom, dermoid sinus. I det følgende vil jeg forsøge at forklare på hvilken måde sygdommen opstår, hvordan den konstateres og lidt om hvilke konsekvenser den kan medføre. Efter at sædcellen har befrugtet ægcellen starter en celledeling, som hurtigt medfører at et stort antal celler dannes. Alene ved 10 sådanne delinger er antallet af celler oppe på 1024. Lidt efter lidt begynder cellerne at specialisere sig i dannelsen af hvalpen og efter ca. 3 uger er hvalpen helt færdig dannet og skal nu bruge de resterende 6 uger til at vokse i, så den kan opnå fødselsstørrelse. Det er i disse 3 første uger af hvalpens fostertilværelse at dermoid sinus opstår!

Skematisk sker det på følgende måde: Det blæreformede foster (1) krænger indad (2), for så at danne et tovægget foster (3), hvor rygmarven får plads i det inderste hulrum. Dermoid sinus opstår ved, at der ikke sker en fuldstændig adskillelse ved overgangen fra stadie 2 til stadie 3. Derved dannes sinus, som således bliver et rør der i værste tilfælde når fra hudoverfladen til rygmarven (4), i de bedste tilfælde når den kun fra hudoverfladen og lige ned i fedtlaget, (se inddelings-skemaet (5)). Ens for alle typer er dog, at der dannes hår og fedt som efterhånden hover sig op i disse sække. Af denne forklaring kan tydeligt udledes at hvalpen fødes med dermoid sinus, det er IKKE noget som kan dannes senere i hvalpens liv.

Dermoid sinus kan dannes langs hele ryggraden, men sens oftest lige før eller efter ridgen. Når hvalpene skal undersøges, løfter man pelsen op med den ene hånd mens man med den anden hånds tommel- og pegefinger føler det løftede stykke pels igennem. En dermoid sinus vil føles som en tynd streg mellem de to hudlag, da den jo sidder fast i det underliggende væv og vil blive »trukket tynd« ved undersøgelsen. Er man i tvivl om det virkelig drejer sig om en sinus, kan man barbære pelsen af i det mistænkte område. Hvis det er en sinus det drejer sig om, vil man kunne se en porelignende åbning med hår strittede op af. Huden gennemgås systematisk langs hele ryggraden.

Hvis der tidligt konstateres dermoid sinus kan man i visse tilfælde operere med godt resultat. Jo ældre hvalpen bliver, jo mere hår og fedtstof vil der samles i sinussækken. På et eller andet tidspunkt vil kroppen forsøge at komme af med dette indhold, ofte i forbindelse med at bakterier er brudt ind. Dette kan i de fleste tilfælde behandles med antibiotika. I de værste tilfælde er operation eller aflivning nødvendigt, da rygmarven og hjernebinderne kan blive angrebet. Avlspolitikken med ikke at avle hunde der har dermoid sinus, har afgjort været af stor betydning i bekæmpelsen af sygdommen. I praksis kan man ikke udelukke nogen grene indenfor ridgeback-racen, som værende fri for sygdommen. Arvegangen i sygdommen er ikke fuldstændig klarlagt og hvis man skal udelukke at en hund er bærer af anlægget for dermoid sinus, er det kun muligt at gøre dette ved testparringer med 100% sikre bærere af anlægget for sygdommen. Dette er imidlertid ikke praktisk muligt og derfor må vi acceptere, det skønmæssigt, lave niveau som sygdommen har, som værende tilfredsstillende.

For at få et overblik over sygdommens faktiske udbredelse i Danmark, vil jeg opfordre alle som får hvalpe til at meddele specialklubben om en evt. forekomst af dermoid sinus.

trade mark
Vermox Vet.
JANSSEN

Befrier hund og kat for indvoldsorm.

VERMOX vet. er et bredspektret ormemiddel, der befrier hund og kat for alle alm. forekommende indvoldsorm.

VERMOX vet. tabl. er nemt at give dyrene.

VERMOX vet. tabl. er let at dosere.

VERMOX vet. tabl. er uden egen lugt og smag.

VERMOX vet. tabl. i praktisk blisterpakning med 10 tabletter.

Den bredspektrede effekt er betinget af behandling i 5 dage - på første behandlingsdag udryddes kun spolorm, alle andre indvoldsorm og evt. vandrende larvestadier elimineres i løbet af de næste 4 dage.

Dosering:

Hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 x dgl. i 5 dage

Større hunde: 1 tabl. 2 x dgl. i 5 dage.

Handelsform:

Blisterpakning med 10 tabl. à 100 mg.

Apotekerpris kr. 24,10 (incl. moms)

VERMOX vet. tabl.
kan købes receptfri.

JANSSEN PHARMA

HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 8110 44

©Feb. 82

REKLAMETRYK

VADGÅRDSVEJ 42
TLF. 01-69 98 00

lay-out - rentegning
offsettryk - bogtryk
reproduktion - fotosats

01-69 98 00